

“O ens recobrem en la nostra unitat o serem destruïts com a poble”. Aquesta va ser la frase central de l'històric discurs que va fer Joan Fuster en l'Aplec celebrat a la plaça de bous de Castelló el 25 d'abril de 1982. I quaranta anys després la frase no pot ser més actual.

Aquell acte commemorava els cinquanta anys de la signatura de les Normes de Castelló, l'acord pel qual els escriptors valencians s'adherien a la gramàtica de Pompeu Fabra i les normes de l'Institut d'Estudis Catalans, però ha quedat vinculat per sempre més a l'escriptor de Sueca. Un escriptor de qui aquest any en celebrem el centenari del seu naixement i els cinquanta anys de la publicació de “Nosaltres, els valencians”.

I tantes commemoracions juntes ens parlen ja per elles soles de l'existència d'un fil històric, i indestructible, de defensa de la catalanitat. Per la qual cosa en aquests moments en què un cert desencís s'abat sobre el nostre poble és bo recordar que tots som una baula en el camí de l'alliberament. I que si hem persistit com a poble en les situacions més adverses que puguem imaginar, també persistirem ara.

No hauríem d'oblidar, per tant, que fins i tot en els moments més complicats la llum sempre ha esclatat, oportuna. Quan Fuster publica “Nosaltres, els valencians”, l'any 1962, la negror del franquisme semblava insuperable. Però allà mig, en aquell moment, i des de Sueca, un home sol que tenia fama de solitari va ser capaç d'ensenyar-nos el camí a tots. Amb un discurs que no pot ser més contundent i necessari avui: no necessitem res més ni ningú més que nosaltres mateixos, i la nostra unitat, per a ser un poble, per a explicar-nos com la nació que som.

El discurs que engega Fuster amb “Nosaltres, els valencians, és un discurs profundament anticolonial, nét de les toxines que ens ha inoculat l'ocupació espanyola i francesa. I condueix, inevitablement, a un estat independent, a la secessió. Llegim-lo, recobrem la unitat i continuem caminant, junts, amb decisió. Per la llengua catalana. Per la nació que va de Salses a Guardamar. Perquè la llibertat ens arribe a tots. Per la victòria final.”

Visca la diversitat i visca el Correllengua.

Vicent Partal

Periodista i director de Vilaweb